گزارش آزمایش جریان تاریک

أزمايشگاه نجوم

دکتر رضایی

یعقوب شاهماری، رضا کیوان فر، حسن حیدری ثانی

مقدمه:

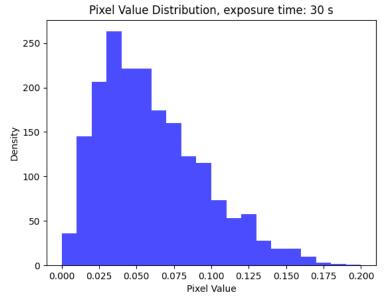
در این آزمایش جریان تاریک را در دوربین بررسی می کنیم، سپس این پدیده را در نورگیریهای مختلف مقایسه می کنیم. به این ترتیب می توانیم نویزهای ایجاد شده از این طریق را در عکسهایمان اصلاح کنیم و نسبت سیگنال به نویز را افزایش دهیم. عوامل متعددی باعث ایجاد نویز می شوند. به عنوان مثال بعضی نویزها در فرایند تولید ایجاد می شوند (مانند نویز خواندن و جریان تاریک این نویزها به دلیل ساختار الکترونیکی داخل خود دوربین ایجاد می شود و همیشه حضور دارند) و همچنین نور محیط یک عامل نویز می باشد. اما جریان تاریک سیگنالی است که حتی وقتی نورگیری نداریم توسط ccd و ccd ایجاد می شود. یک راه کاهش این نویز این است که دمای دوربین را تا حد امکان خنک نگه داریم زیرا که با افزایش دما اثر آن نیز افزایش پیدا میکند. به طور کلی هدف ما این است که با یافتن این سیگنال در عکسها اثر آن را از سیگنال تصویر کم کنیم تا قدمی برای کاهش نویز برداریم.

روش أزمايش:

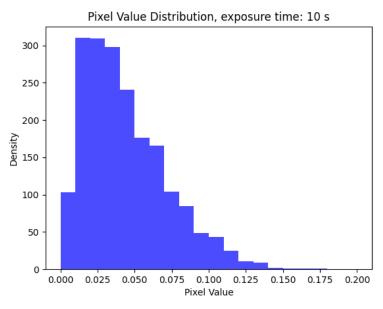
در این آزمایش درپوش لنز دوربین را میبندیم و با نورگیریهای مختلف عکس می گیریم. مقادیر نورگیری را به طوری انتخاب می کنیم تا بهطور لگاریتمی از کمترین تا بیشترین نورگیری ممکن دوربین را شامل شود. باید توجه داشت که برای جلوگیری از داغ شدن دوربین فاصله ای بین عکس برداری هایمان بگذاریم. ما برای ۷ نورگیری ۳۰، ۱، ۱،۱/۱، ۱/۱۰، ۱/۱۰۰ و ۱/۲۰۰۰ ثانیه ای این کار را انجام دادیم و برای هر نوردهی حدود ۱۰ عکس ثبت کردیم. این عکسهای از شماره ۹۳۶۰_۱MG تا ۱۳۹۲_۱MG را شامل می شدند. سپس تغییر فرمت به FITS دادیم زیرا که این فرمت برای کارهای نجومی مناسب است. نامگذاری را نیز به عنوان مثال به صورت زیر انجام دادیم.

 $Shahmari_Sani_Keyvanfar-Dark_Current-ISO \\ \underbrace{ \dots Canon_EOS}_{\underbrace{ \dots D}_DIGITAL-Y \cdot Y} \\ \underbrace{ \dots Y} \\$

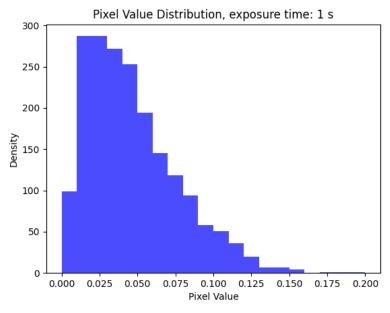
بدین ترتیب از روی نام این فایل میتوان فهمید که این عکس در نوردهی ۱ ثانیه و ۴۰۰ ISO گرفته شده است. همچنین اطلاعات دیگری مانند اعضای گروه، مدل دوربین و ... را نیز شامل میشود. سپس برای رهایی از دادههای پرت تمامی عکسها را سیگما کلیپ (Sigma Clip) می کنیم. حال از عکسهای سیگما کلیپ شده که نوردهی یکسانی دارند، میانگین می گیریم تا به عکس تاریک نهایی برای آن نوردهی برسیم و در نهایت هیستوگرام توزیع سیگنال را برای هر نوردهی رسم می کنیم.

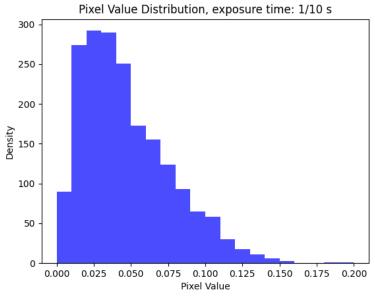
نمودار ۱: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۳۰ ثانیه

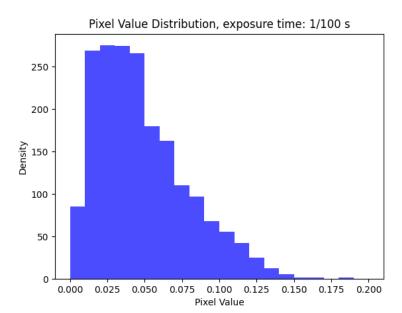
نمودار ۲: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۱۰ ثانیه

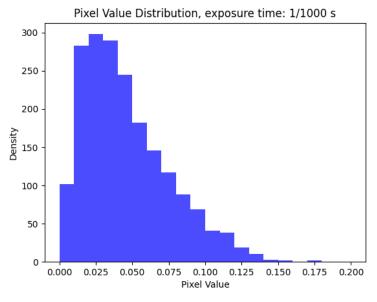
نمودار ۳: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۱ ثانیه

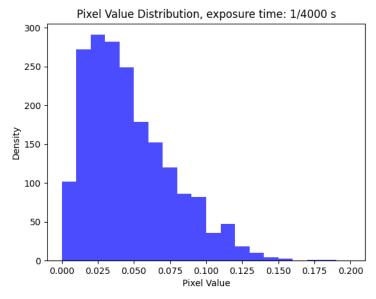
نمودار ۴: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۱/۱۰ ثانیه

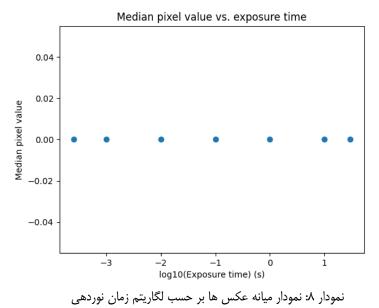
نمودار ۵: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۱/۱۰۰ ثانیه

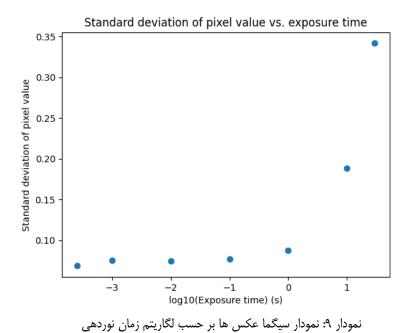

نمودار ۶: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۱/۱۰۰۰ ثانیه

نمودار ۷: هیستوگرام سیگنال عکس تاریک نهایی با نور دهی ۱/۴۰۰۰ ثانیه

همانطور که در نمودار ۹ مشاهد میکنیم بر طبق انتظار انحراف معیار با بیشتر شدن زمان نوردهی افزایش پیدا میکند.